

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: SANG

Citation: Aarestrup, Emil: "SANG", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid58343/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

SANG
til Stiftamtmand v. Jessen
i Anledning af hans 25 Aars Embedsdag
den 1ste August 1839.

— Mel: Der er et Land, dets Sted er høit mod Norden. Weyse —

I „To grønne Øer sig mod Syden runde
— Smaragder i min Krones gamle Ring —
Selv gad jeg bo ved deres blanke Sunde,
I deres Egeskove holde Thing;
Fredsælle Mænd den fede Jordbund pløje,
Og til det Gode let de styres kan —“
Saa talte Kongen — speided med sit Øie —
Og sendte J e s s e n som Befalingsmand.

II Og nu er fem og tyve Aar henrundne —
I Fred og Rolighed de vel forsvandt;
Men uden Liv og Kraft er de ei svundne,
Den indre Virksomhed sin Næring fandt.
I Markens Ax er kommet mere Grøde,
Og Skov og Eng nu mere frodig gro;
Hvormangen gylden Plet, som før laae øde!
I Dyndets Sted sig høiner Vei og Bro.

III Ja, hvor vi glædes ved det Ny og Bedre,
Smaat eller Stort — hvo nægter, Jessens Aand,
Den Høitbetroedes, hvis Fest vi hædre,
Har styret og har ledet Flidens Haand?

Som Yngling vant til Krigerdønt og Vaaben,
Var, hvor det gjaldt, han hurtig paa sit Sted;
Til Ret og Skjæl stod Veien Alle aaben,
Og Billigheden fik sin Stemme med.

iv Sit Kald han røgtede til Gavn for Landet,
Sin Konge tro, med Mildhed og med Kløgt;
Utrættelig og brav — hvo siger andet? —
Og altid f u n d e n, naar hans Hjelp blev søgt.
Han værnede om Fred og Livets Goder
For hver en Stilling og for hver en Stand;
Den rige Jorddrot var hans Ven og Broder,
Men intet mindre var hver Arbeidsmand.

v Og derfor flager Skibet til hans Ære,
Og høit om Øen tordne Hædersskud,
Og derfor Landets Mænd forsamlet ere
I Høitidslag at tømme Bægret ud —
Tak, Jessen, for din Virken og din Stræben!
Tak for de fem og tyve Aar, som svandt!
Vor Skjønsomhed er ikke blot paa Læben,
Men i hvert ærligt Hjerte, som du vandt!
